

мовленнєвої діяльності. Для того, щоб ця робота не була для дітей важкою та нецікавою, треба пам'ятати особливості даного вікового періоду та використовувати належні методи та прийоми: спілкування з казковими персонажами та друзями з англійських країн, інсценівки, театралізації, сюжетно-рольову гру, ігри-драматизації, ігри з елементами праці та художньо-естетичної діяльності, спортивні, дидактичні, рухливі, інтелектуальні тощо

У дошкільному віці розвиваються пізнавальні процеси (сприймання, пам'ять, мислення, увага, уява), що також позитивно впливає на учбовий процес і допомагає учню і вчителю експериментувати з новим лексичним матеріалом.

Дитина цікавиться життям людей, культурою, географічною атрибутикою, різними історичними подіями, державною символікою.

Також, старший дошкільник виявляє інтерес до самого себе, у зв'язку з чим найважливішим у дітей цього віку є. вони самі і світ, яких їх оточує: сім'я, друзі, улюблені іграшки, тварини, школа, культурне середовище (комп'ютерні ігри, улюблені мультфільми, книжки, фільми, музика). Отже, зрозуміло, чому учні бажають знати те ж саме і про своїх англійських ровесників, порівнювати свій спосіб життя з життям людей іншої країни. Тому, вчителю доцільно формувати лінгвокраїнознавчі та країнознавчі знання, тобто їх соціокультурну компетенцію, починаючи з дошкільного віку.

Особливості мовленнєвого розвитку дитини старшого дошкільного віку зумовлюються тим, що більшого, ніж на попередніх етапах, значення набуває спілкування дитини з однолітками. Звернення до партнера по спілкуванню мовлення стає більш контекстним, діалог з ним набуває характеру скоординованих, предметних та мовленнєвих дій. Необхідно вчити дитину вживати звертання та етикетну лексику країни, мова якої вивчається, висловлювати прохання, вибачення, подяку.

Саме мовлення стає, об'єктом уваги дитини - вона активно грається словами, римами, смислами, експериментує, задовольняючи свої ділові, пізнавальні та особистісні потреби, використовує ситуативні висловлювання, немовленнєві засоби (жести, міміку, рухи, позу). Тому, вчителю необхідно створювати сприятливі умови для опанування дошкільником лексичним багатством англійської мови, знайомити з лексичними одиницями, які мають національно-культурне забарвлення (імена дітей, свят, напоїв, їжі, грошових одиниць, назви персонажів відомих літературних казок, творів для дітей, мультфільмів, кінофільмів) поняттями, які відсутні в рідній мові (mister, sir. Santa Claus, lunch etc.). Цікавим для дітей є те, що багато слів, які вони знають в рідній мові, запозичені з англійської мови: hot dog, jeans, business, football, tennis etc.

Таким чином, вивчення англійської мови сприяє формуванню особистішої культури та розвитку дітей дошкільного віку через

ознайомлення з мовою та культурою іншого народу. Тому, формування лексичної компетенції дітей дошкільного віку у контексті соціокультурної підходу є дуже актуальною проблемою методики викладання іноземних мов.

Список використаних джерел

1. Базова програма розвитку дитини дошкільного віку «Я у Світі».- К., 2008.
2. Коломінова О.О. Формування англійської лексично: компетенції у молодших школярів / О.О. Коломінова // Іноземні мови №2, 2005. - ст. 48-51.
3. Редько В.Г. Лінгводидактичні засади навчання іноземної мови учнів початкової школи. - К.: Генеза, 2007. ст.32.
4. Роман С.В. Методика навчання англійської мови у початковій школі : Навчальний посібник/С.В. Роман.- К.: Леявіт, 2005. - с.98.

Ольга Давидова

МОЖЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ МОДУЛЬНОГО НАВЧАННЯ У ШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

Відомо, що освіта - один з головних інститутів соціалізації особистості. Головна мета освіти - формування вільної, відповідальної, гуманної особистості, здатної до подальшого саморозвитку.

В методиці хімії сьогодні використовуються різні форми та методи навчання, які поєднують в собі як традиційні так і сучасні прийоми навчання. Аналіз літературних джерел показав, що домінуючими сьогодні є комунікаційні та інформаційні технології, які надають можливість спілкуватися та взаємодіяти на локальному і глобальному рівнях, швидко здобувати і оновлювати знання, формують уміння і навички, необхідні для адаптації до навчання у майбутньому[1]. А оскільки вища освіта поступово переходить до модульної моделі навчання, одним з пріоритетних напрямів удосконалення шкільної освіти є впровадження у навчальний процес елементів модульних технологій.

На базі кафедри хімії Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка студенти ми займаємося проблемами розробки таких форм навчання для шкільного курсу хімії, які б допомогли майбутньому абітурієнту краще адаптуватися до навчання у вищому навчальному закладі освіти.

Серед напрямів роботи з цього питання можна зазначити складання та розробки модульних навчальних програм зі шкільного курсу хімії для класів природничо-математичного профілю, удосконалення календарно-

процесі філологічний спосіб вторинного пізнання дійсності.

Для того, щоб отримати позитивний результат спілкування у відповідності до мовленнєвих дій комунікантів тим мовленнєвим нормативам, які прийняті у мовному соціумі, потрібно володіти ВСГ.

При формуванні в учнів середнього етапу ВСГ нашою головною метою є навчити підлітків ефективно спілкуватися, дотримуючись основних норм, прийнятих у країні, мова якої вивчається, адекватно поводитись в комунікативних ситуаціях, вміти і знати, як задовольнити свої щоденні вимоги та потреби в країні, мова якої вивчається [1:11].

Безперечно, для навчання ВСГ учнів середньої школи учителю необхідно знати вікові особливості учнів і враховувати під час навчання. Формування ВСГ є особливо доречним в основній школі. Це пояснюється певними психологічними особливостями, притаманними учням цього віку: інтенсивним розвитком мислення, уваги, відчуття і сприймання. Прогресивних змін зазнають також усі процеси пам'яті: запам'ятовування, заучування, відтворення, пригадування, впізнавання. У підлітковому віці розширюється зміст поняття "учіння", що зумовлено самостійним набуттям знань, які виходять за межі навчальної програми. Учіння набуває особистішого смислу. Ці позитивні зміни в психічному розвитку учнів середньої школи мають неабияке значення, оскільки для їх успішного включення в процес мовленнєвого спілкування, необхідні вміння сприймати репліки співрозмовників та адекватно реагувати на них, аналізувати, систематизувати, виявляти розбіжності, проводити паралелі між рідною та іноземною мовами і культурами тощо.

Центральною ланкою у формуванні ВСГ є формування лексичних навичок. Навички формуються поетапно. Щодо кількості етапів формування навички існують різні точки зору. Найбільш доцільним нам здається виділення трьох основних етапів (за основу беремо класифікацію, запропоновану професором С.Ф. Шатиловим):

- орієнтовно-підготовчий етап, який є дуже важливим у формуванні ВСГ учнів середньої школи. Мета етапу - семантизувати і первинно закріпити лексичний матеріал соціокультурного змісту;
- стереотипно-ситуативний етап, на якому відбувається автоматизація дій учнів з новими лексичними одиницями;
- варіююче-ситуативний - це творчий етап, заключний етап формування лексичної компетенції. Важливість його полягає в тому, що навички користування лексичним матеріалом переростають в уміння самостійно використовувати лексичні одиниці соціокультурного змісту в різноманітних видах мовленнєвої діяльності.

Всі вищезазначені фактори сприятимуть ефективному формуванню вербальної соціокультурної грамотності учнів середнього етапу шкіл загальних навчальних закладів.

Список використаних джерел

1. Пассов Е.И. Культуросообразная модель профессиональной подготовки учителя: философия, содержание, реализация/Лноземні мови. - 2002. - № 4. - С. 3-18.

Ольга Гуменюк

ФОРМУВАННЯ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У КОНТЕКСТІ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ПІДХОДУ

У «Базовій програмі розвитку дитини дошкільного віку «Я у Світі»» вказано, що вивчення іноземної мови (ІМ) дітей дошкільного віку «не лише розвиває індивідуальні мовленнєві здібності дитини, а й створює передумови для вивчення нею в майбутньому інших мов, спрощує їй життя в багатонаціональній державі та світі, виховує толерантне ставлення до носіїв іншою культури та мови».[1]

Серед завдань навчання ІМ у дошкільних закладах основними визначено виховання інтересу до культури, традицій, звичаїв людей, які розмовляють іншою мовою, стимулювання навичок соціальної комунікації, прищеплювання елементарних навичок усного мовлення (розуміння, говоріння), сприяння набуттю дошкільником елементарних лінгвістичних знань, розвиток мовленнєвих здібностей, формування ціннісного ставлення до іншомовного довкілля, відкритість для контактів, толерантність до несхожої культури, повага до її носіїв.

Формування мовної компетентності визначається переліком основних мовленнєвих функцій, які потребують опрацювання; зразками мовлення (моделями), які обираються з урахуванням потреб спілкування дітей у грі. Основи лексичної компетентності формуються в процесі роботи зі зразками мовлення. Завдання соціокультурної компетентності обмежуються опрацюванням норм поведінки, правил етикету, загальноприйнятих в Україні та в інших країнах, вивчення ігор, пісень, інших форм дитячого фольклору країни, мова якої вивчається.

Вирішуючи ці завдання необхідно враховувати психофізіологічні, вікові особливості дошкільників, добирати відповідні форми, методи та прийоми організації мовленнєвої діяльності.

Наприклад, для забезпечення функціонування лексики у спілкуванні, потрібно сформувати в дітей дошкільного віку лексичну компетенцію. Для цього необхідна тривала і трудомістка робота з метою засвоєння іншомовної лексики, яка передбачає як безперервне накопичення і розширення словникового запасу, так і оперування ним у видах